να τὸ λεγόμενον ἦτον τὸ βουνὸν ὅτι σε φαίνεται· ἐπῆγεν καὶ εἰς τὸ βουνόν, καὶ εἶπε, λοιπὸν τὸ λεγόμενον ἦτον ὁ ποντικὸς ὅτι τρυπᾷ με. καὶ ἤφερε τὸν ποντικόν, καὶ τὸ ἔδειξεν, ἀμὴ εἶπεν ἦτον μεγάλη καὶ δὲν χωρεῖ εἰς τὴν φωλεάν του. καὶ ὁ ἀσκητὴς [illegible] εἶπεν αὐτῇ ταῦτα. καὶ αὐτὴ ἀπεκρίθη. παρακάλεσον τὸν θεὸν νὰ στραφῶ εἰς τὸ πρῶτον σχῆμα, καὶ στέργω τὸν ποντικόν. καὶ προσευχόμενος, ἐστράφη καὶ ἐγένετο ὡς τὸ πρότερον. ταῦτα λέγοντες σε φανερώνω ὅτι κἂν καὶ ἀνίσως ὁ κόρακας, πάλιν εἰς τὴν εἰς τὴν ἰδίαν γνώμην καὶ φύσιν θέλει στραφῇ. ἐκεῖνος οὖν καὶ καλῶς καὶ σωστῶς εἶπεν, ἀλλ᾽ ὁ βασιλεὺς οὐκ ἤκουσεν ὅλως. ἔμεινε δὲ ὁ κόρακας κατασκοπῶν τὰ ἴδια τῶν γλαυκῶν ἄφαντα, τρώγοντας καὶ πίνοντας ὑποκρινόμενος, καὶ συνεφώνησαν αὐτοῦ καὶ ἡ ἑταιρεία. καὶ τοῦ καιροῦ τυχόντος ἔφυγεν ὁ κόρακας, καὶ ὑπῆγεν εἰς τοὺς ἰδίους, καὶ προσκυνήσας τὸν βασιλέα, λέγει, ἰδοὺ βασιλεῦ ἀφοῦ ἐτελείωσα τὴν ὑπηρεσίαν καὶ κατεσκόπησα ταῦτα, καὶ ἐτέλεσα ὅσον ἔκαμνε χρεία. λάβετε ἀκόμα νὰ ἀκούσετε νὰ γένῃ καὶ τὸ τέλος καλόν. τῶρα αἱ γλαῦκες ἀπεκρύβησαν εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ ἂς φέρωμεν ξύλα ἄφθονα ὅσον δυνάμεθα. καὶ ἂς τὰ βάλωμεν εἰς τὸ στόμα της νὰ τὰ φράξωμεν εἰς τὸ σπήλαιον καὶ ἂς ἀνάψωμεν φωτίαν φυσῶντες μετὰ τὰς πτέρυγάς μας. καὶ τοῦτο ὁ τρόπος, τοὺς μὲν ἔνδον ὁ καπνὸς καταπνίξῃ, καὶ ἐξελθόντας δοκιμάσουν θέλουσι κακῶς, καὶ κακὴν κακῶς ἀπολεθήσονται. ὅθεν καὶ ποιήσαντες οἱ κόρακες, τοὺς ἐχθρούς τους ἐξηφάνισαν, καὶ ἐχάρησαν νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι. καὶ τότε ὁ βασιλεὺς τους ἠρώτησε τὸν κατάσκοπον, πῶς ἔκαμες τόσον καιρὸν ἐκεῖ, καὶ πῶς ἐφοβήθης; καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν. ὁ φρόνιμος ὅταν δυστυχήσῃ, καὶ τοὺς χειρότερούς του [illegible] τοὺς ὑποτάσσεται ἕως οὗ νὰ τελειωθῇ ἡ ἐπιθυμία του, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς εὐτυχίαν. καὶ πάλιν ἠρώτησε, τί τάξες καὶ φρόνησες

ἔχουσιν